

Tilsælbe vil kunne frembringe et ligeligere Forhold mellem Communerne; men i andre turde det mulig have den modsatte Følge. Hvor der er kostbare Beboelsesleiligheder eller kostbare Bygninger, vil det i det Hele taget for en stor Deel beroe paa, om disse Bygninger beboes af vedkommende Eier, eller om han boer paa et andet Sted; thi i sidste Tilsælbe vil den Commune, hvori der ligger saadanne Eiendomme med meget stor Assurancesum, muligens blive mere bebyrdet end billigt er. — Ved den Bestemmelse i Lovudkastet, at Skatten forfalder for hele Aaret og opkræves enten hos vedkommende Skattehvere eller i deres Bo, har det været min Mening, at det skulde slaas fast, at den Skat, som er paalignet for Finantsaaret, skal udredes af vedkommende Ydere, hvad enten de forblive i den Commune, hvori de ere ansatte til Skat, eller ikke; thi naar man i sidste Tilsælbe skulde fritage dem for at erlægge Skatten i den Commune, hvor den er paalignet, vilde de, naar de flyttede ud af Kommunen, efter de nu gjældende Regler blive frie for Skat, idet der ikke kunde paalignes dem Noget i den Commune, hvortil de flyttede. — Efter Indholdet af den nujældende Lov har Indenrigsministeriet maattet antage, at moraliske Personer ikke kunne beskattes; men lader man Hartfornsskatten bortfalde, vil der vistnok være al Aaledning til at tage under Overveielse, om og hvorvidt disse ogsaa kunne sættes i Skat. — Jeg forstod ikke rettere, end at det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Fonnesbeck) meente, at det Tilsælbe kunde indtræffe, at En og Anden blev ubeladt af Mandtalslisten og ikke kom til at svare Skat; men naar Mandtalslisterne fremlægges, og Noget ved en Feiltagelse er ubeladt, uden at derover føres Klage, seer jeg ikke, hvad der skulde gjøres for at forekomme dette Tilsælbe. Hensigten med enhver saadan Ristes Fremlæggelse er jo at skaffe sig Sikkerhed for, at Alle, som bør opføres derpaa, ere opførte, og at Ingen er opført, som ikke bør være det; men naar Ingen klager over Risten, indseer jeg, som sagt, ikke, hvorledes det vil være muligt at ramme Noget, som ikke er opført paa den.

Fischer: Spørgsmaalet om Skattens Nødvendighed vil det, efter de saaldne Ytringer,

upaatvivlelig være rettest at udsætte til Sagens senere Behandling, naar Finantsministeren kommer tilstede og er istand til at meddele de Oplysninger, uden hvilke det er umuligt at sælde nogen begrundet Dom derom. Der er fremhævet forskjellige Betæneligheder ved at gjøre Skatten gjældende for Sjllands Vedkommende i det kommende Aar, og disse Betæneligheder fortjene upaatvivlelig en nøjagtig Overveielse. Det vil derved komme i Betragtning — thi jeg troer, det er almindelig anerkjendt, at disse Betæneligheder fortjene Opmærksomhed — hvorvidt der i § 23 er givet Indenrigsministeren den fornødne Bemyndigelse til at træffe de Foranstaltninger, som det maatte anses for retfærdigt og billigt at iværksætte overfor den Randsdeel, som har lidt saameget ved Krigen, hvor Skatterne for det første Halvaar af det nu løbende Aar tildeels ikke ere opkrævede, og hvor den tidligere Krigsskat befinder sig paa et kun lidet fremrykket Stadium. Det Beløb, hvis Tilveiebringelse har været Gjenstand for de fleste Bemærkninger, er de 630,000 Rdl. i § 4. Det er vistnok med Hensyn til dette Beløb, at der med Grund gjør sig de fleste Tvivlsmaal gjældende. Man har følt, at der er noget Galt ved den Maade, hvorpaa dette Beløb tilveiebringes efter den nuværende Lov, og efter de Oplysninger, som ere meddeelte af den høitærede Indenrigsminister ved Lovens Forelæggelse, maa det ogsaa være klart, at der er noget Forkeert, hvorledes man end opfatter disse Meddelelser; thi naar der kan komme det Resultat frem, at Procenttallet varierer mellem $\frac{1}{2}$ og 7, er det aabenbart, at der er noget Urigtigt. Man har villet søge det Urigtige deri, at man har anlagt Rigningerne efter en heel forskjellig Maalestof, og fremhævede en enkelt Commune, hvor det maaskee endog er steet forsættelig for at ramme et Par Skattehvere saa meget stærkere. Jeg skal paa ingen Maade nægte, at der er stor Forskjellighed med Hensyn til Ansættelsen af det skattepligtige Beløb i de forskjellige Communer, men Spørgsmaalet bliver, naar man anstiller en saadan Sammenligning, om Ansættelsen af det skattepligtige Beløb i de Communer, hvor der er udkommet et lavt Procentbeløb, er rigtigt, og det turde maaskee vise sig, at ogsaa i de Communer, hvor der